

ling til det, man kalder præjudicielle afgørelser, i f.eks. asylsager. Det er meget vidtgående ting, men altså ikke så vidtgående som det, der bliver det endelige resultat af regeringskonferencen.

Jeg vil godt spørge, om regeringen seriøst har tænkt sig at forholde sig til det problem, at et helt massivt flertal på regeringskonferencen har som betingelse, at sådan skal det være. Frankrig og Tyskland har som deres betingelse, at sådan skal det være, og det efterfølgende hollandske formandskab har også som betingelse, at sådan skal det være. Befinder regeringen sig i en eller anden strudseposition, hvor den tænker, at nu underskriver den først Schengenaf-talen, og så ser den på alle de problemer bagefter? Jeg har på fornemmelsen, at det er det, der er ved at ske, men jeg håber, at hvis man ikke vil svare på det i dag, kan det blive tilbunds-gående drøftet på den høring, vi skal have.

Jeg kunne høre på ministerens svar vedrørende Færøerne og Grønland, at disse to lande har de samme problemer, som Norge kommer i. Det kan blive sådan, at når Schengen flyttes over i EU, ryger Grønland ud af det danske rigsfællesskab på det område. Det kan faktisk godt blive konsekvensen, og jeg synes ærlig talt, det er temmelig alvorligt, hvis det er rigtigt. Men det kan jo være, regeringen vil opstille en garanti og sige, at man vil nedlægge veto over for gennemførelsen af en Maastricht 2-Traktat, der får den konsekvens.

Jeg spurgte fru Dorte Bennedsen tidligere under debatten, om man ville nedlægge veto mod en Maastricht 2-Traktat, der havde en sådan konsekvens for Norge, og det ville man ikke. Men vil man gøre det for dog at bevare rigsfællesskabet? Svaret kommer sandsynligvis til at blafre i vinden, men vi vil blive ved med at stille spørgsmålet helt frem til ratifikation.

Så vil jeg i øvrigt spørge, hvad der i praksis kommer til at ske ved den canadisk-grønland-ske grænse, som jo bliver den ydre grænse for Schengensamarbejdet i kraft af den aftale, der er med Grønland og Danmark, indtil samarbejdet bliver overflyttet til EU. Hvilke udgifter bliver der i forbindelse med den skærpede kontrol af den ydre grænse til Canada?

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Til fru Annette Just: De danske forbehold vedrørende Edinburgh-Afgørelsen står jo ved magt under regeringskonferencen, og Danmark må selv engang tage stilling til, om man ønsker at tage det problem op. Det er Danmark selv, der

bestemmer, hvornår man vil tage problemet op. Det er ikke et problem i den relation, og det gjorde jeg lidt ud af før. Vi har udtrykkelig sagt i Edinburgh, at Danmark er meget interesseret i og fuldt ud vil deltage i alt mellemstatsligt samarbejde på det indre og det retlige område. Her har vi et mellemstatsligt samarbejde på netop dette område, så det er i fuld overensstemmelse og i god harmoni med Edinburgh-Afgørelsen at gå ind i Schengen uden de store kvababelser.

I øvrigt vil det også være sådan, at vi vil kunne samarbejde med Island og Norge, også selv om nogle af de ting, der ligger i Schengen i dag, kommer ovre i tredje søjle. Det er fortsat et mellemstatsligt samarbejde, og det er fortsat sådan, at hver gang der skal ske noget og flyttes noget og vedtages, hvilke regler der skal køres efter, skal det vedtages i enstemmighed. Det vil altså sige, at Finland, Sverige og Danmark skal være enige, og hvis det skal vedtages i Schengen, skal Norge og Island være enige på forhånd, inden vi andre erklærer vores enighed. Alle lande, der deltager i samarbejdet, skal være enige om det, der bliver gennemført, så der er altså ikke de problemer, fru Annette Just peger på.

Jeg vil også gerne sige her fra talerstolen, at jeg er glad for og taknemlig over, at de Schengenlande, vi samarbejder med, har villet tage hensyn til den nordiske paskontroloverenskomst. I hvert fald én af grundene til det er, at de siger: I har bl.a. været inspiratorerne til det, vi gerne vil lave nu. Vi vil gerne lave et område med frie rejsemuligheder mellem vore lande. Det har I haft i 40 år, og det ville være noget underligt noget, hvis vi skulle slå jeres system i stykker, fordi vi gerne vil have noget lignende. Skulle vi ikke slå dem sammen?

Derfor har de taget hensyn til os, selv om der står i den grundlæggende Schengenaf-tale, at man skal være medlem af EU for at være med i Schengen. Her har man fundet en måde, som kan sikre fuld deltagelse fra Islands og Norges side i det praktiske samarbejde, regelfastsættelsen osv., og det har været tilfredsstillende for de andre nordiske lande.

Hermed har jeg vist også svaret fru Anne Bastrup med hensyn til undtagelserne på det retlige område. Undtagelserne på det retlige område gik faktisk på, at vi ikke ville afgive suveræniteten, men ellers være med for fuldt tryk, for at sige det lidt forenklet. Det er også det, vi nu gør med Schengen. Vi lever op til, at på det mellemstatslige område vil vi gerne bekæmpe kriminalitet, og derfor kan vi gå ind i arbejdet.